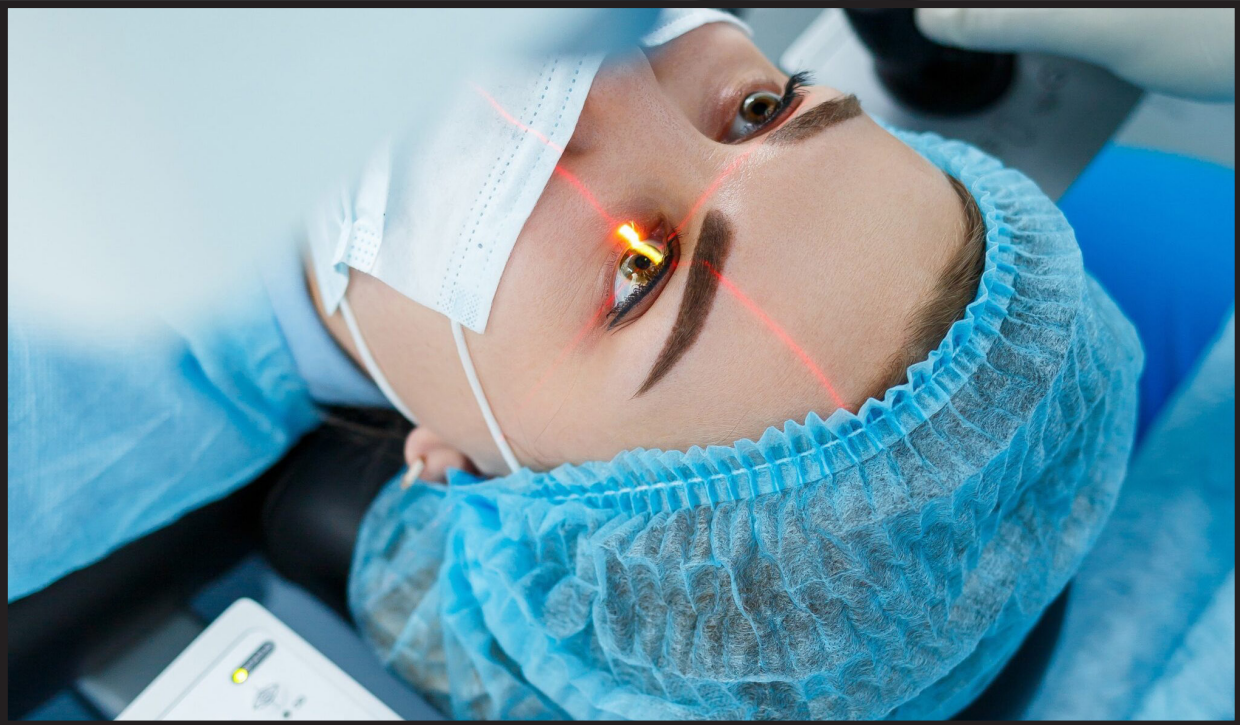

محدودیت‌های پنهان جراحی لیزیک

سلامت قرنیه، ثبات نمره چشم و وضعیت عمومی بدن ۳ عامل مهمی است که تعیین می کنند فرد، گزینه مناسبی برای جراحی لیزیک است

بیماری‌های چشمی، اختلالات سیستم ایمنی یا حتی ناپایداری نمره چشم می‌تواند خطر عوارض را افزایش دهد یا نتیجه جراحی را غیرقابل پیش بینی کند. به همین دلیل پیش از تصمیم برای انجام لیزیک، ارزیابی دقیق پزشکی ضروری است؛ ارزیابی‌ای که گاه به این نتیجه می‌رسد: این جراحی برای برخی افراد گزینه مناسبی نیست.

محدودکننده‌های لیزیک

پزشکان پیش از انجام جراحی لیزیک با معاینه کامل چشم و بررسی سابقه پزشکی تلاش می کنند مطمئن شوند که هیچ بیماری زمینه‌ای نتیجه عمل را تهدید

جراحی لیزیک طی دو دهه گذشته به یکی از شناخته‌شده‌ترین روش‌های اصلاح عیوب انکساری چشم تبدیل شده است؛ روشی که بسیاری از افراد را از وابستگی دائمی به عینک یا لنز تماسی رها کرده و در موارد فراوان توانسته بینایی را تا حد مطلوب ۲۰/۲۰ برساند. استقبال گسترده از این عمل سبب شده که گاه تصور شود لیزیک برای همه افراد مناسب است؛ حال آنکه چنین نیست. چشم‌پزشکان تأکید می‌کنند که موفقیت این جراحی به مجموعه‌ای از عوامل وابسته است؛ از سلامت قرنیه و وضعیت عمومی چشم گرفته تا شرایط جسمی فرد و حتی نوع فعالیت‌های روزمره. وجود برخی

مراقبت درست از بخیه‌های جراحی

رعایت بهداشت، تعویض منظم پانسمان و پرهیز از فشار بر زخم از اصول مهم مراقبت هستند

دوره نقاهت پس از جراحی تنها به استراحت محدود نمی‌شود؛ نحوه مراقبت از محل برش جراحی نقش مهمی در روند بهبود و پیشگیری از عوارض احتمالی دارد. رعایت اصول ساده بهداشتی می‌تواند احتمال عفونت را کاهش دهد و از ایجاد بافت جوشگاهی گسترده جلوگیری کند. توجه به توصیه‌های پزشک، تمیز نگه داشتن زخم و پرهیز از فشار بر محل برش از مهم‌ترین اقداماتی است که به ترمیم بهتر پوست و بازگشت سریع‌تر بیمار به زندگی عادی کمک می‌کند. محل برش جراحی در روزهای نخست پس از عمل حساس و آسیب‌پذیر است. کوچک‌ترین بی احتیاطی در این مرحله ممکن است باعث باز شدن زخم یا ایجاد عفونت شود. به همین دلیل پزشکان معمولاً مجموعه‌ای از توصیه‌های ساده اما مهم را برای مراقبت از زخم جراحی مطرح می‌کنند تا روند ترمیم پوست بدون مشکل طی شود.

اصول اولیه مراقبت

نخستین گام در مراقبت از زخم جراحی، رعایت بهداشت و تمیز نگه داشتن محل برش است. شست‌وشوی دست‌ها پیش از هرگونه تماس با زخم اهمیت زیادی دارد و می‌تواند از انتقال میکروب‌ها به بافت آسیب‌دیده جلوگیری کند. پانسمان زخم نیز باید طبق توصیه پزشک نگه داشته شود. در بسیاری از جراحی‌ها، پانسمان در هفته نخست برداشته می‌شود و پس از آن لازم است پانسمان زخم به‌طور روزانه

رفع جوشگاه‌های زخم

لیزر، لایه‌برداری و جراحی از مهم‌ترین روش‌های پزشکی برای کاهش نمای جوشگاه‌های پوستی است

تقریباً بیشتر افراد در طول زندگی خود دست کم یک یا دو جای زخم یا جوشگاه روی بدن دارند؛ یادگاری از جراحات‌های کوچک، جراحی‌ها یا حتی آکنه‌های قدیمی. این جوشگاه‌ها نتیجه طبیعی فرایند ترمیم پوست هستند و زمانی ایجاد می‌شوند که بافت آسیب‌دیده با بافتی تازه جایگزین می‌شود. هرچند از بین بردن کامل جای زخم در بیشتر موارد امکان‌پذیر نیست، اما روش‌هایی وجود دارد که می‌تواند ظاهر آن را کمتر قابل مشاهده کند و بافت پوست را هموارتر نشان دهد.

انتخاب مناسب‌ترین روش درمانی معمولاً به نوع، اندازه و محل جوشگاه بستگی دارد. به همین دلیل متخصصان توصیه می‌کنند پیش از هر اقدامی با پزشک متخصص پوست مشورت شود تا بهترین گزینه درمانی بر اساس شرایط

خشکی چشم می‌شوند؛ بنابراین اگر فرد پیش از عمل هم با این مشکل روبه‌رو باشد، احتمال تشدید آن وجود دارد. عامل دیگری که گاه نادیده گرفته می‌شود، اندازه مردمک چشم است. مردمک‌های بسیار بزرگ، به‌ویژه در نور کم، می‌توانند پس از جراحی باعث بروز عوارضی مانند زندگی نور، ایجاد هاله اطراف منابع نوری یا تصاویر سایه‌مانند شوند. همچنین ابتلا به آب سیاه (گلوکوم) یا آب مروارید نیز ممکن است انجام این جراحی را با محدودیت روبه‌رو کند.

موارد نیازمند احتیاط

همه محدودیت‌ها به بیماری‌های چشمی مربوط نمی‌شود. برخی ویژگی‌های بینایی یا سبک زندگی نیز می‌تواند تصمیم برای انجام لیزیک را دشوار کند. افرادی که دچار نزدیک‌بینی شدید یا خطای انکساری با نمره بسیار بالا هستند، ممکن است نتیجه‌ای کمتر قابل پیش‌بینی از این جراحی بگیرند. در چنین شرایطی گاهی سود احتمالی عمل با خطرات آن برابری نمی‌کند. چشم‌پزشکان همچنین توصیه می‌کنند افرادی که در مجموع دید نسبتاً خوبی دارند و تنها گاهی از عینک استفاده می‌کنند، پیش از تصمیم‌گیری درباره لیزیک با دقت بیشتری مزایا و معایب آن را بسنجند. بهبود دید در این گروه ممکن است آنقدر چشمگیر نباشد که خطرات احتمالی جراحی را توجیه کند.

نقش بیماری‌های عمومی

سلامت عمومی بدن نیز در موفقیت جراحی لیزیک نقش مهمی دارد. برخی بیماری‌های سیستمیک می‌توانند روند ترمیم بافت‌ها را مختل کرده یا خطر عفونت را افزایش دهند.

بیماری‌های خودایمنی مانند آرتریت روماتوئید، لوپوس یا برخی اختلالات دستگاه ایمنی از جمله شرایطی هستند که ممکن است توان بدن برای ترمیم مناسب قرنیه را کاهش دهند. مصرف داروهای مهارکننده سیستم ایمنی نیز می‌تواند احتمال بروز عوارض پس از جراحی را بالا ببرد.

سلامت

نکته

راز ترمیم بهتر زخم‌های پوستی

پوست انسان توانایی چشمگیری در ترمیم خود دارد، اما هر زخم -حتی اگر کوچک و سطحی باشد- می‌تواند اثری بر جای بگذارد که گاه تا مدت‌ها باقی می‌ماند. بردگی‌های ساده، خراشیدگی‌های روزمره یا حتی برش‌های جراحی معمولاً با گذشت زمان بهبود می‌یابند. با این حال، شیوه مراقبت از زخم در روزها و هفته‌های نخست نقشی تعیین‌کننده در میزان باقی‌ماندن جوشگاه دارد. رعایت چند اصل ساده در مراقبت از زخم می‌تواند روند ترمیم را منظم‌تر کند و احتمال باقی‌ماندن جای آن را به حداقل برساند.

پاکیزگی نخستین شرط ترمیم مناسب پوست است. هر زخم کوچک یا بزرگ باید به‌طور منظم تمیز نگه داشته شود تا میکروب‌ها و آلودگی‌ها فرصت نفوذ به بافت آسیب‌دیده را پیدا نکنند. شست‌وشوی آرام محل زخم با آب و صابون ملایم معمولاً برای زدودن آلودگی‌ها کافی است. این کار علاوه بر کاهش خطر عفونت، شرایطی فراهم می‌کند که بافت پوست بتواند بدون اختلال روند طبیعی بازسازی خود را طی کند. مرطوب نگه داشتن سطح زخم نیز اهمیت فراوانی دارد. لایه‌ای نازک از وازلین می‌تواند از خشک شدن پوست جلوگیری کند و مانع تشکیل کبره‌های ضخیم شود. برخلاف تصور رایج، زخم‌هایی که دچار خشکی شدید می‌شوند یا کبره‌های سخت می‌پندند، اغلب دیرتر ترمیم می‌شوند و احتمال برجای ماندن جوشگاه در آنها بیشتر است. مرطوب ماندن سطح زخم به پوست کمک می‌کند سلول‌های جدید سریع‌تر شکل بگیرند و سطح آسیب‌دیده با نظم بیشتری ترمیم شود. هنگامی که زخم به‌طور مرتب شسته و تمیز نگه داشته می‌شود، معمولاً نیازی به مصرف پمادهای آنتی‌بیوتیک وجود ندارد. پوشاندن زخم مرحله مهم دیگری در مراقبت از پوست آسیب‌دیده است. پس از تمیز کردن و استفاده از وازلین، قرار دادن یک پانسمان مناسب می‌تواند از تماس آلودگی‌ها با زخم جلوگیری کند و محیطی پایدار برای ترمیم فراهم آورد. در زخم‌های بزرگ‌تر یا خراشیدگی‌هایی که قرمزی طولانی‌تری دارند، گاه استفاده از پوشش‌های هیدروژل یا ژل‌های سیلیکونی توصیه می‌شود؛ موادی که به حفظ رطوبت و بهبود یکنواخت سطح پوست کمک می‌کنند. تعویض منظم پانسمان نیز بخشی ضروری از این روند است. تغییر روزانه پانسمان امکان می‌دهد زخم دوباره تمیز شود و روند ترمیم آن زیر نظر قرار گیرد. برخی افراد نسبت به چسب زخم حساسیت پوستی دارند. در چنین شرایطی می‌توان از گازهای غیرچسبنده استفاده کرد و آنها را با چسب کاغذی روی پوست ثابت نگه داشت. کسانی که از ژل سیلیکون یا پانسمان‌های هیدروژلی استفاده می‌کنند نیز بهتر است دستورالعمل‌های درج‌شده روی بسته‌بندی این محصولات را به دقت رعایت کنند. مرحله پایانی مراقبت زمانی فرا می‌رسد که زخم بسته شده و پوست در حال بازسازی نهایی است. محافظت از محل ترمیم‌شده در برابر نور خورشید اهمیت زیادی دارد. استفاده از کرم ضدآفتاب روی پوست تازه ترمیم‌شده می‌تواند از تیره شدن یا تغییر رنگ قرمز و قهوه‌ای در محل زخم جلوگیری کند و کمک کند اثر آن در مدت کوتاه‌تری محو شود. مراقبت ساده اما پیوسته از زخم، اغلب همان عاملی است که مرز میان ترمیم طبیعی پوست و باقی‌ماندن یک جوشگاه ماندگار را تعیین می‌کند.

“

لیزیک

می‌تواند

بینایی را به‌طور

چشمگیری

بهبود دهد،

اما وجود برخی

بیماری‌های

چشمی،

اختلالات

عمومی یا

ناپایداری نمره

چشم ممکن

است انجام

این جراحی

را نامناسب یا

پرخطر کند